

Aurel Conțu

SCARA DE MĂTASE

poeme sublimiste într-un vers

SEMĂNĂTORUL
Editura online - ianuarie 2010

Cuvânt înainte

Niciodată în poezie nu s-a resimțit atât de pregnant nevoia sintetizării dramatice, la limită, a mesajului poetic, atât de ambiguu sau ubicuu de cele mai multe ori, în paralel cu simplificarea formelor de exprimare, de nuanțare a acestuia, care să-l facă frecventabil. Cititorul de poezie din zilele noastre, dacă sintagma aceasta mai are acoperire, este departe de imaginea romanțioasă, a celor mai în vârstă, despre ce-a fost cititorul odinioară. Există, fără îndoială, o inapetență cvasi-generală a omului modern, prin urmare și a cititorului, față de latura afectivă a vieții, care nu-și mai găsește rațiunea în această lume smintită, aflată în plin proces de disoluție, dar omul, în general, nu poate face abstracție de nevoile sufletului chiar dacă acestea nu mai sunt la fel de agresive ca acum o sută de ani, de pildă, în comparație cu celelalte nevoi, controlate și aduse înainte de instinct. Ori, în aceste condiții, rolul poeziei și cel al poezilor, câți au mai rămas, este acela de a reânoda firul dragostei de viață și de oameni, rupt undeva pe parcursul drumului, adică exact ce-și propune sublimismul, o nouă mișcare poetică nonconformistă inițiată și fundamentată de autor într-o lucrare în curs de apariție la această editură.

Autorul

scara de mătase

un înger ține scara pe care mă aburc –
vai, mie !

sufocare

pe trepte de mătase de gânduri mă încurc –
și urc!

mărturisire

mi-e frig de spaimă, nu de friguri –
înalte diguri!

incertitudine

mai mult ca ieri azi sântem mai nesiguri –
aceleași friguri!

supoziție

când cade-o stea un suflet urcă-n loc –
ce nenoroc!

părere

nici sufletul nu poate călca desculț prin foc –
așa, in joc!

îndoială

sfinți fără pată, ca Dumnezeu, nu sânt –
decât in gând !

numitor comun

precum in cer, așa-i și pe pământ –
doar vânt!

haine de împrumut

în vorbe gându-i ca o taină de ascuns –
de nepătruns!

desfrâu

doar in cuvinte gândul poate adesea fi ajuns –
pe-ascuns!

nostalgie

priveam în urmă cum se topeau cocorii –
mă trec fiorii!

încântare

in aburii privirii simt cum înoată zorii –
terorii!

În liniște

cățelu-n drum adoarme visând un colț de pâine –
de-acum pe mâine!

Întâmplare

căruța de se vede va trece peste câine –
cu munți de pâine !

miez de noapte

lumina galbenă cădea ca o scursură de buboi –
în noi!

indecență

umblase toată noaptea Luna pe cer cu sânii goi –
și-un car cu boi !

de neânțeles

mereu alt om pe-aceleași drumuri de coșmar –
călcând amar!

apus

au dispărut de-o vreme căruțele cu var –
sărman vărar!

femei la geam

tremurătoare umbra rămâne pe retină –
lumină lină!

dezamăgire

misterul urcă-n noaptea cu luna plină –
apoi se-nchină!

trista întoarcere

poteca se-ngropa-n tufişuri de tăceri –
livezi cu meri!

durere

drumul de azi nu este la fel cu cel de ieri –
cum să mai speri!

portret

bărbat îngândurat și slab ca o nălucă –
pe ducă!

alegere

dintre un brusture, un cucuruz și o lăptucă –
aleg o nucă!

în noapte

pe străzi pustii și câinii se clatină în mers –
pervers !

iluzie

oglindea nu te minte, te-ntoarce doar...invers –
precum un vers!

femeie și bărbat

aceleași două jumătăți unite într-un vis –
cam imprecis!

pecete

ce-ți este scris în frunte, etern rămâne scris –
adio, vis!

puritate

un prunc privește cerul nopții gîngurind –
ce-o fi gîndind!

ecou

imperial se plimbă un pelican prin grind –
ce-ar fi să-l prind!

contrast

mireasă-n alb pe-o felie de lună –
gata s-apună!

dușmănie

nu-i loc să-ncapă două inimi împreună –
lume nebună!

fulgi de nea

cădeau din cer petalele de crin –
ningea divin!

confuzie

am vrut să plec din tine, dar n-am putut să vin –
Amin!

destin

o frunză galbenă își cată loc de veci –
in beci!

cugetare

nu iei nimic cu tine când ți-i sortit să pleci –
în veci!

cer oglindit

înoată printre stele broscii-n heleşteu –
aşa cred eu!

relativitate

dacă arunc o piatră în apă mor şi eu –
instantaneu!

de nicăieri

în beznă liliacul îşi freamătă aripa –
departe-i clipa!

încordare

prea blând am fost în viaţa cu risipa –
s-a stins şi pipa!

ploua în asfinţit

din nori curgeau în valuri lacrimile albe –
flori dalbe!

sfidare

hingherul bău din prima două halbe –
caţei cu salbe!

durere

un brad lovit de fulger întins pe-un pat de flori –
lacrimi în zori!

zâmbind

nu am atâtea zile cât s-aștept să zbori –
mai bine mori!

cosmogonică

un cimitir e cerul și stelele-s statui –
ca niște pui!

retorică

speranța dacă moare rămâi a nimănui –
nimica nu-i!

întristare

resimt această clipă în piept ca pe-o durere –
mai dă-mi o bere!

biblică

de unde nu-i nici Dumnezeu nu cere –
doar o părere!

lacrimi

din ochii ei se prelingeau izvoare –
de încântare!

uitare de sine

cântând, o ciocîrlie se-apropia de Soare –
va arde oare!

solia iernii

o răsuflare aspră se sparge de perete –
și un sticlete!

troiene

printre omături lupii par copleșiți de sete –
doar pete!

gânduri

o salcie cu crengile alunecînd în apă –
se-adapă!

spaima

în suflet numai gândul prăpăstii negre sapă –
răsare-o groapă!

descoperire

mi-am regăsit uitarea-n căderea efemerei pădăii –
dar tu nu știi!

eșec

umblau pe străzi întunecate fantome de copii –
cu ochii vii!

diferențe

furnici tăcute umblau cu saci în spate –
pe înserate!

apropieri

o cintează-n pădure în cântecu-i se zbate –
dar nu mai poate!

tăcere surdă

prin heleșteu doar peștii gândesc ca filosofii...
mă strâng pantofii!

convulsii

și broaștele în apă închid adesea ochii –
cum cântă popii!

gest

un colier de gheață i-am atârnat la gât –
s-o întărât!

renunțare

degeaba o mai caut, a fost un vis urât –
și-atât!

peisaj de toamnă

a doua oară broasca se-aruncă și dă greș –
sub un cireș!

În asfințit

un cârd de ciori albastre s-a așezat pe-un leș –
crepuscul bej!

oameni

din somn venind spre-mbrățișări de zori –
nemuritori!

neânțelegere

la geamul ei cântau o mie de viori –
și tot atâtea flori!

scăpare

din gând un vis s-a strecurat afară –
și mă omoară!

apus

lumina candelii uitate tremură în ceară –
e noapte iară!

cugetare

nu vremurile-s tulburi, ci spaimile din noi –
prea mult noroi!

nimic nou

în zori aceeași oameni fac drumul înapoi –
acum prin ploi!

privind în zare

e trist și astăzi și întotdeauna asfințitul –
tocit cuțitul!

arca lui Noe

a putrezit pe maluri tot așteptând sfârșitul –
rămâne mitul!

cerșetorii

oameni sărmani pe drumuri neumbrate –
cu viața-n spate!

solie

la poarta dimineții o pădărie bate –
dă drumu', frate!

aroganță

se umflă broasca privindu-se în apă –
să vezi cum crapă!

sentiment

mă răscolește amintirea ca o grapă –
nimic nu scapă!

în fapt de seară

doar liliecii mai dau nopții târcoale –
și fete goale!

reacții

copii plâng, nu vor să se mai scoale –
miros de portocale!

urme de toamnă

sălbatici iepuri pe câmpuri ruginii –
stăncuțe-n vii!

joc

s-au strâns toți caii liberi din câmpii –
în herghelii!

soare cu dinți

înfrigurați doi oameni cu capete plecate –
și griji în spate!

instantaneu

printre copaci și cerul în vânt parcă se zbate –
când stau pe spate!

deasupra mea

vrăbii flămânde frământă-n aripi zarea –
sub ele marea!

nedumeriri

nu știu de ce m-apucă astăzi disperarea –
rămâne întrebarea!

azi dimineață

acoperișuri ude ies afară din cețurile reci –
nu poți să pleci!

dispută

se-mpung demenți în coarne cete de berbeci –
sus pe poteci!

secvență

un câine trece strada ca un poet pe gânduri –
întins pe scânduri!

enigmă

o taină-ntotdeauna se-ascunde printre rânduri –
venind din gânduri!

miraj

furnica vede ziua lucind stele pe boltă –
la fel de dezinvoltă!

supărare

sunt zile triste când totul mă revoltă –
slabă recoltă!

de neoprit

un melc se ia cu muntele la trântă –
se-avântă!

speranță

de-atâtea zbateri inima mi-i frântă –
dar cântă!

constatare tristă

cu fiecare zi întoarsă se-ngroașă cartea vieții –
uscați pereții!

obstacole

nu-i chip să trec dincolo de vălurile ceții –
blestemul dimineții!

și totuși

prea multe minți și-un singur Dumnezeu –
iar eu ateu!

dureri

nu-i loc pentru iluzii acum în capul meu –
e tot mai greu!

tușe

pete de alb pe cer, un pictor nevăzut aruncă –
hălci mari de șuncă!

întrebări

de ce nu mai răsună trilurile-n luncă –
s-a dat poruncă!

în ciuda vremii

o salcie și-a mai păstrat în frunze clorofila –
te-apucă mila!

ușurare

s-a-nfiripat aproape din nimic idila –
cu toată sila!

cât vezi cu ochii

prin vii rugina urcă încet-încet în struguri –
nopti tulburi!

frumusețe

se umflă-n crengi uscate primii muguri –
aripi de fluturi!

stare de veghe

plîngeau aseară norii cu lacrimi tremurate –
pe înfundate!

strânsori

odaia mea e strânsă în geamuri înghețate –
și vântul bate!

reflecții

sfârșește toamna printre frunze-n agonie –
o nebunie!

nostalgie

s-a-ngălbenit și amintirea tristă pe hârtie –
n-a fost să fie!

sfioase urme

își lasă iarna telegarii să zburde prin zăpezi –
te minunezi!

crai nou

te-ntrebi adesea-n minte dacă nu visezi –
nu poți să crezi!

ca niște lebede

pădurea de mesteceni în straie albe, lungi –
și negre dungii!

vedenii

veneau în pâlcuri dese mii de libelungi –
cai ciungi!

păsări călătoare

un cer de păsări mă despărțeau de Soare –
amiaza mare!

figurație

bătând din aripi străvezii un fluture-n cărare –
o boare!

iluzii

năluci hidoase prin beznă-mi scormonesc –
să-nebunesc!

amăgire

fiori calzi de speranță din umbra nopții cresc –
dar nu-nfloresc!

furtună

se zbat salcâmi-n vântul dinspre răsărit –
și-n gol înghit!

miracol

un înger din icoana sfântă a ieșit –
cam amețit!

peisaj dezolant

doar câteva lăcuste mai zgândăresc pustia –
adoarme ziua!

premoniție

azi simt cu mă apucă iarăși nostalgia –
s-a-ntors stihia!

la colț de vis

un fluture în nemișcare reflectează –
ținut de-o rază!

liniște

străjerii din privire degeaba stau de pază –
speranța-i trează!

spre casă

femeia cu privirea despică noaptea-n felii –
din spatele perdelei!

surescitare

aud sub geam oftatul nefericitelor Ofelii –
albe camelii!

la miezul nopții

zadarnic stelele se mai aprind acum –
e numai fum!

delectare

mă pierd printre mirosuri și parfum –
grădini în drum!

țipăt de bufniță

nocturne sunete sparg liniștea-n bucăți –
mii de lăcăți!

invazii

din scorburi la lumină ies mii de vietăți –
să nu te-arăți!

covalescență

lumini bolnave în cârje se târâie pe cer –
tot mai stingher!

destinul

mi-a-nfipt în spate jungherul ruginit de fier –
și-acum pier!

derivă

un porumbel zburând în cenușiu de nor –
făr-un picior!

tristeți matinale

se ofilesc tăcuți și singuri roșii trandafiri –
de ce te miri!

mister

la marginea acestei reci nemărginiri –
doar amintiri!

și azi

un măr agonizează solitar pe-un ciot –
e roșu tot !

furie

încerc din negurile astea să mă scot –
azi nu mai pot!

de necrezut

cireșul amărui e parcă tot mai încordat –
chiar supărat!

imobilism

pe drum și urmele-ndesate s-au uscat –
de-atâta necălcat!

amenințare

arama ruginită coboară-n frunze iar –
vai,ce coșmar!

răgaz

trosnesc în soba veche butucii de stejar –
întinși pe jar!

lătrând în noapte

în lanțuri noaptea câinii latră la stihii –
nici nu mai știi!

impresii

prin vise trec femei care nu fac copii –
nu te sfii!

reproș

privirea-i rece, nesătulă și rea ca un călău –
un hău!

excepții

doar broaștele râioase se simt acasă-n tău –
nu-i rău!

ascunzișuri

stau ploile în nori precum un prunc în burtă –
un cer de turtă!

contradicții

când ești bătrân și singur doar moartea te sărută –
vai, ce derută!

urmează-ți visul

în fiecare noapte te-ntorci din vis erou –
un pui în ou!

reguli

nu poți întoarce iară ecoul în ecou –
nici puiu-n ou!

andocare

o ancoră am aruncat în cheiul dinspre viață –
dar era ceață!

albele găște

bătând din aripi cerul spre alte orizonturi –
dau zilei ghionturi!

constatări

în mintea mea-s deschise mii de fronturi –
un câmp de hoituri!

sfârșitul lumii

destinul ne-arată pisica neagră-n gură –
nu fără ură!

intenții

de mâine am să intru cu plugu-n bătătură –
să dau o tură!

priveam mirat

un câmp de flori sub tălpile amiezii –
frumoși sunt iezii!

În glumă

de-aș reuși să ies din mijlocul grămezii –
ca titirezii!

capăt de drum

n-ajunge dragostea să țină flacăra aprinsă –
nici numai stinsă!

ambuscadă

o muscă într-o pânză de păianjen prinsă –
în umbră-ntinsă!

prag de cer

prin zorii tulburi alunecau șopârlele-n călduri –
cu pietre-n guri!

arogațe

scheletici cocostârcii umblau pe arături –
niște figuri!

aparențe

cândva acest izvor firav fusese un ocean –
cât de sărman!

estimare

pe viața de-altădată n-am dat un gologan –
azi niciun ban!

intimitate

în orice peșteră o fiară-și linge rana în tăcere –
sau piere!

rememorări

plăcerile gustate devin în timp durere –
o ne-plăcere!

vești

păianjenul se-așază pe coala de hîrtie –
vai,ce-o să fie!

conflicte

oștirile de gânduri se bat de-o veșnicie –
câtă prostie!

martor ocular

prea multe răsărituri îngropate în treceri succesive –
atâtea stive!

porniri

adeseori în noi zvâcnesc instincte primitive –
motive!

moaște

mulțimi credule, speranțe-naripate –
duc lumea-n spate!

neîncredere

aceste drumuri lungi și-ntortochiate –
nu duc departe!

politicieni

aceeași farisei ce-l răstigniră pe Hristos –
doar pentru-n os!

dezamăgiri

de-o vreme toate lucrurile-mi ies pe dos –
urât miros!

impuls satanic

să te ucizi cu propriu gând în casa minții –
strângându-ți dinții!

zădărnicie

nu poți găsi în viață ce nu ți-au dat părinții –
râd sfinții!

gura lumii

zvonu-i ca pruncul gol, născut în chinuri grele –
un pui de lele!

gelozie

femeile s-au așezat între bărbați și stele –
să ne uităm la ele!

panică

mereu neliniștită e pasărea din gând –
un lup flămând!

deșteleniri

cad amintirile din mine ca frunzele, pe rând –
oftând!

fără scăpare

te murdărești și când atingi o floare –
din întâmplare!

inepuizabil

când bate gongu-n ceas o clipă moare –
iar alta sare!

efecte

de-atîta liniște privirea se umflă ca o cocă –
vai,se sufocă!

pol

într-un pustiu de gheață doar o rocă –
și-un cap de focă!

curgerea timpului

în ceasul din perete mărșăluiesc soldații –
uniți ca frații!

diviziune

din curțile vecine au dispărut argații –
se-ntorc bărbații!

simțire

mă dor speranțele căzute-n disperare –
atât de tare!

zbor frânt

o pasăre de noapte întinsă-i pe cărare –
aproape moare!

introspecții

de zile-ntregi îmi caut liniștea pierdută –
pe deal o ciută!

ciudățenii

deasupra apei la vale curge-o plută –
o ultimă reductă!

iubire eternă

și iarna Soarele zâmbește ziua uneori –
dar printre nori!

priveghi

omătul se topește și el de sărbători –
adeseori!

o lume paralelă

în mintea noastră totu-i la-ndemână –
întinde-o mână!

plictis

stă luna-ntinsă peste nori ca o cadână –
cam într-o rână!

ochi de copii

vederea lor m-a scos din carapace –
ia vino-ncoace!

nu pot să cred

privesc cu iese stârcul din găoace –
și nu mai tace!

enigmă

de mii de ani aceeași iarbă crește...
cine-o sădește!

surpiză

din baltă sare către cer un pește –
parcă zâmbește!

reflexe stranii

la naștere țipăm și ne împotrivim năvalnic –
sfârșitu-i jalnic!

iritări

tot ninge și mă frige gerul ăsta groaznic –
și-n zi de praznic!

miracol

când cade-o stea în locu-i altă stea se suie –
bătută-n cuie!

nereguli

viața asta-i de când lumea... dulce-amăruie –
ca o gutuie!

gingășie

pe crengi uscate flori albe de omăt –
dau îndărăt!

indignare

azi am văzut o fiară mâncându-și propriu făt –
și mă îmbăt!

criză

ca niște cârțițe ies oamenii de prin livezi –
obezi!

nedumerire

nu-i chip dincolo de privire ceva să întrevezi –
ce să mai crezi!

dinspre răsărit

un val de gheață sparge tihna zilei de Crăciun –
măcar s-o spun!

suspin

se scurge seva dulce dintr-o rană de alun –
și plîng nebun!

năluci în noapte

grăbind pe drumuri albe săniile trec –
nu arde niciun bec!

noroc

nu mai era decât puțin până să mă înece –
noroc de-un melc!

fior

de peste drum pianul se tânguie întruna –
începe și furtuna!

în noaptea asta

n-a mai rămas pe ceruri din stele decât una –
alături Luna!

memento

privesc în urmă răsfoind albumu-ngălbenit –
vrăjit!

surâs

din camera vecină se-aude-un scârțâit –
apoi un ciripit!

bilanț

prea multe sulițe în inimă înfipte –
și zile fripte!

târziu

ies morții din sicrie sau din cripte –
la strâns molifte!

nehotărâte ploi

iar umezi ochii cerului în așteptarea verii –
la fel și perii!

îngheț

doar crivățul mai umblă după lăsarea serii –
în peștera muierii!

viitor incert

vin vremuri îmbrăcate mai mult decât sumar –
cu frunze de arțar!

An nou

aceleași griji urâte îmi scurmă prin sertar –
hârtie de ziar!

acorduri diafane

din nai măestre păsări țîșneau spre cer vrăjite –
cu aripi aurite!

alegere

am nimerit cu arca-ntre valuri învrăjbite –
porniri pripite!

crăciun întunecat

nici moartea nu mai bate la porțile din față –
stă ca o hoată!

hibernală

toți brazii din pădure-s cu nasurile-n ceață –
deasupra zboar-o rață!

poveste de iarnă

ningea cu zile și cu nopți în sufletele reci –
ca într-un beci!

sens unic

răspântie nu este pe drumul care pleci –
e cel de veci!

nădejdi

mereu anul ce vine-i mai plin de cărăbuși –
cu perle-n guși!

capitulare

rănit de moarte-un suflet se-ncuie după uși –
pe jos căpuși!

îndemn

din toate drumurile unu-i fără de hotar –
să-ți iei un felinar!

lucru sigur

pe scara de mătase urc trepte de cleștar –
și mâine iar!

sfârșit